

med ham. Hvis den højtærede Finansminister hellere vil have den Forklaring, saa for mig gerne.

Finansministeren (Vilh. Lassen): Det ærede Medlems Udlægninger giver jeg intet for. Det, som der staar i denne Artikel og staar med Hr. Kødets meget stærke Ord — vi vide alle, at Hr. Kødte er en Mand af meget stærke Ord —, er det, at der er gjort en Fejl, mener han fra sin Side, og den Fejl staar jeg selvfølgelig med Ansvar for. Men der er ingen Embedsmænd, der have vildledt mig, selvfølgelig fordi vi have arbejdet loyalt sammen, selvfølgelig. Men han siger det om mig — hvad der ogsaa er ganske rigtigt —, at han har den Tillid til mig, at jeg, som min Fortid borger for, vil være med til at arbejde videre paa Enkelthederne i Toldloven, saaledes at vi faa et godt Resultat. Hvis det ærede Medlem vilde sige det samme og vilde gaa til Toldudvalgets Arbejde med samme Opfattelse, saa tror jeg ogsaa nok, vi komme over Enkelthederne.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Den højtærede Finansminister kan være ganske sikker paa, at hvis han vil komme med de Forbedringer i demokratisk Retning, som han her har antydet i Dag, skal han faa min Støtte og mit Partis mest loyale Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag.

N. P. Jensen: Det kunde synes en utaknemmelig Opgave for et ganske ungt Medlem her i Tinget at komme til at tale om Vinskatten, som jeg specielt vil begynde med, efter at tidligere Talere, ældre Politikere, bl. a. det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) og det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) fuldstændig paa Forhaand have reduceret denne Skat in absurdum. Jeg tænker særlig paa en Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, hvor han sagde: Den Skat, som der her er Tale om, regner jeg slet ikke med. Han haabede, at den aldrig faar Kød og Blod her i Landet. Ja, jeg vil haabe, at vi alligevel skulle kunne faa trukket denne Skat i Land, ikke for dens egen Skyld alene, men fordi den, som den højtærede Finansminister sagde, er en af de Grundpiller,

hvorpaa Toldreformen kommer til at hvile. De Punkter, hvorpaa jeg her skal komme ind, komme til at falde i to Afdelinger, ganske som Skatten paa Vine og andre Spirituosa falder i to Afdelinger. Den ene Del er de Positioner i Toldloven af 1863, Positionerne 35—38, som omhandle disse Drikkevarer, og den anden Side er altsaa Stempelafgiften, som nu i Følge det ny Forslag maa regnes sammen dermed. Der kan være Anledning til samtidig ganske kort at komme ind paa Spørgsmaalet om Brændevinsbrændingsafgiften efter Loven af 1. April 1887. Det skal blive meget kort, naar jeg til sin Tid kommer dertil. Ligesom Toldloven i Almindelighed fra alle Sider anerkendes for at være forældet, gælder det selvfølgelig ogsaa, og maaske ikke mindst, paa de Punkter, hvorom Talen er her, nemlig Tolden og Beskatningen i det hele taget af de spirituøse Drikke, og alle de ca. 20 Gange, hvor der har været Toldlovsforslag fremme til Behandling her i Tinget siden 1863, se vi ogsaa en stadig Bestræbelse for at faa en Ændring i Beskatningen af Vine og andre spirituøse Drikke. I alle disse Forhandlinger finder man ved at gennemløbe dem en hel Del Punkter, som ere fælles for alle de skiftende Behandlinger, med andre Ord, som man er enig om, Ting, man i Tidens Løb har fæstnet Tankerne ved, selv fra de forskellige Partiers Side. Disse Punkter ere ganske naturligt gaaede over i det ny Forslag, saaledes som det foreligger, dels i selve Toldlovsforslaget, dels i det specielle Forslag om Vinskatten. Anderledes stiller det sig paa en Del Punkter, hvorom der til Tider har været Uenighed, og der er det lige saa naturligt, at man søger nye Veje og forhaabentlig bedre Veje at komme frem paa end dem, man tidligere har kendt. Jeg skal ikke komme ind paa de Forhandlinger i Enkeltheder, som ere foregaaede, særlig ældre Medlemmer af Tinget ville maaske kende dem adskiltigt bedre end jeg. Forhandlingerne begyndte allerede nede i Halvfjerdserne og fortsattes først i Firserne og i Slutningen af Firserne. Snart var det Lovforslag, indbragte ved privat Initiativ, snart fra Finansministerens Side — altsaa den Gang Estrup, — men overalt finde vi bestemte Tendenser til en Forhøjelse af Tolden paa disse Varer, som der her er Tale om. Der er for det første en Ting, som der har været Enighed om hele Tiden igennem, og det er at holde Vin adskilt fra andre Spirituosa, og den samme Ten-